

Vedtak i Transportklagenemnda - Fly

Sammendrag

Krav om erstatning av tapt ferie grunnet forsinkelse.

Dato

13.12.2011

Saksnummer

247/11F

Tjenesteyter

Swiss International Air Lines Ltd

Krav om erstatning av tapt ferie grunnet forsinkelse.

Klager har i det vesentlige anført:

Klager og hans familie skulle reise fra Bergen til Mauritius via København og Zürich den 18. april 2011. Etter to timer i luften på siste flight fra Zürich til Mauritius, måtte flyet som ble operert av Edelweiss Air snu grunnet tekniske problemer.

Klager ble innlosjert på hotell ved flyplassen, og dagen etter kl. 16:00 kunne de igjen sette seg på flyet.

Klager og hans familie ankom Mauritius utslitt ca. 22 timer forsinket. De gikk glipp av to dagers tett program, og mistet en av syv feriedager.

Klager ønsker erstatning for tapt ferie og tapte ferieopplevelser.

Edelweiss Air har i det vesentlige anført:

WK072 måtte få timer etter take-off snu og returnere til Zürich grunnet teknisk feil. Flyet ble forsinket ca. ett døgn. Hendelsen var ekstraordinær og utenfor Edelweiss Airs kontroll, flyselskapet er derfor fritatt for utbetaling av kompensasjon.

Klager og hans familie ble informert om sine rettigheter. De kunne enten få full refusjon av billetten, eller bli ombooket til neste ledige fly og innlosjert på hotell. Klager valgte sistnevnte løsning.

Edelweiss Air har fullført kontakten og kan ikke imøtekomme klagers krav om erstatning av tapte ferieopplevelser eller refusjon av hotell opphold på Mauritius..

Swiss har i det vesentlige anført:

LX8072, fløyet av Edelweiss Air WK072, måtte returnere til Zürich på grunn av et uforutsett teknisk problem. Hendelsen var ekstraordinær og utenfor selskapets kontroll.

Klager ble booket om på neste ledige avgang, ble innlosjert på hotell, samt fikk dekket mat og drikke i ventetiden i henhold til EU forordning 261/2004.

Swiss International Airlines kan ikke imøtekomme klagers krav om full refusjon av flybillettene, da billettene i sin helhet ble benyttet både tur og retur.

Swiss har fullført kontrakten om transport fra Bergen til Mauritius og retur.

Det vises for øvrig til brev fra Swiss.

Nemnda bemerker:

Nemnda legger på bakgrunn av de foreliggende opplysninger til grunn at flygningen fra Zürich til Mauritius ble forsinket med ca 22 timer. Flygningen ble utført av Edelweiss Air

Nemnda er delt i sitt syn på passasjerenes rettigheter ved lengre forsinkelser.

Nemndas flertall, lederen og forbrukernes representanter, er av den oppfatning at forsinkelse som medfører at passasjerene kommer frem til det endelige bestemmelsesstedet tre timer eller mer etter det planlagte ankomsttidspunktet gir rett til erstatning med mindre flyselskapet godtgjør at forsinkelsen skyldes ekstraordinære omstendigheter som ikke kunne vært unngått selv om alle rimelige tiltak var truffet. Flertallet viser til EU forordning 261/2004 artikkel 6 jf. artikkel 7, jf artikkel 5, jf EU domstolens avgjørelse i sak Sturgeon-Condor av 19. november 2009 (C-402/07). Flertallet er kjent med at enkelte flyselskap bestrider dommen, og at EU domstolen er bedt om å ta stilling til spørsmålet på nytt. Dommens konklusjon er imidlertid klar, og flertallet legger til grunn at dommen gir uttrykk for gjeldende rett.

Nemndas mindretall, flyselskapenes representanter, er av en annen oppfatning. EC261/04 (forordning (EF) 261/2004) ikke gir noen anvisning på utbetaling av en pengekompensasjon ved forsinkelse. Tilblivelse av «Sturgeon» dommen er uklar i forhold til flere rettsprinsipper bla. ved at Generaladvokaten tok stilling til spørsmålet om hvorvidt forsinkelse utløser rett til kompensasjon. Dette var et spørsmål som ikke var stilt i Sturgeon saken. Generaladvokaten har også angitt en tidsgrense på at tre timer forsinkelse utløser rett til kompensasjon, en tidsramme hvor opprinnelsen er ukjent og som ikke samsvarer med noen andre artikler i forordningen.

At passasjerer ikke har krav på kompensasjon ved forsinkelse følger av forarbeidene til EU261/04- (forordning (EF) 261/2004) det ble vurdert men avvist, og videre slått fast i dom av ECJ Grand Chamber i «IATA». Artikkel 6 i forordningen gir klare og presise anvisninger på rettigheter ved forsinkelse. I motsetning til innstilling som er beskrevet i artikkel 5, og nektet ombordstigning (artikkel 4) gir ikke forsinkelse i artikkel 6 noen anvisning på kompensasjon, med rette, da det er i strid med Montreal konvensjonens artikkel 29.

Forsinkelse gir ikke rett til standarderstatning etter EC 261/04 (forordning (EF) 261/2004) slik forordningen er utformet, tiltenkt, og støttet av «ECJ Grand Chamber», og i tilfelle Sturgeon dommen er gyldig, er det stilt spørsmål om gyldigheten av artikkel 5-7 i forordningen. Flere domstoler har stilt spørsmål til EU domstolen om gyldigheten av Sturgeon dommen i forhold til artikkel 5-7. Dette gjelder bla. en britisk domstol. Inntil EU-domstolen har kommet med

tilsvar, anser mindretallet Sturgeon- dommen som uavklart. Etter mindretallets oppfatting gir følgelig ikke forsinkelse rett til kompensasjon etter EU forordningen.

Edelweiss Air har imidlertid ikke påberopt seg fritak for erstatningsplikten på overnevnte grunnlag, mindretallet følger derfor flertallets videre vurdering av saken.

Flyselskapet må etter nemndas vurdering i utgangspunktet bære ansvaret ved teknisk svikt. Det er flyselskapet som har størst mulighet til å påvirke og forhindre at teknisk svikt oppstår. Også preventive hensyn taler for at flyselskapet som hovedregel må bære ansvaret ved teknisk svikt.

En teknisk svikt kan likevel komme så uventet at flyselskapet ikke har reelle muligheter til å forhindre feilen eller overvinne følgene av den uten at det går ut over passasjerene. I slike tilfelle er ikke flyselskapet pliktig til å betale erstatning til den reisende. Det er flyselskapet som må godtgjøre at det foreligger et slikt spesielt tilfelle. Flyselskapet må videre godtgjøre at de har truffet alle rimelige tiltak for å unngå forsinkelsen.

Edelweiss Air har ikke nærmere redegjort for den tekniske feilen eller dokumentert denne. Selskapet har følgelig ikke godtgjort at forsinkelsen skyldtes en ekstraordinær omstendighet som ikke kunne vært unngått selv om alle rimelige tiltak var truffet. Klagerne har etter dette rett til en standardkompensasjon på 600 euro per person. Det er det transporterende flyselskapet, her Edelweiss Air, som er ansvarlig i henhold til forordningen.

Anvendelsen av EU forordningen berører ikke en passasjers rett til ytterligere erstatning på annet grunnlag.

Flyselskapet er i henhold til Montrealkonvensjonen artikkel 19 ansvarlig for tap som følge av forsinkelse, med mindre selskapet godtgjør at det har tatt alle forholdsregler som med rimelighet kan kreves for å unngå tapet, eller dette ikke har vært mulig for dem.

Edelweiss Air har ikke nærmere redegjort for den tekniske feilen eller dokumentert denne. Selskapet har følgelig ikke godtgjort at det har tatt alle forholdsregler som med rimelighet kan kreves for å unngå tapet, eller dette ikke har vært mulig for dem. Edelweiss Air plikter således å erstatte tap klagerne er påført som følge av forsinkelsen.

I henhold til EU forordningens artikkel 12 skal standarderstatning etter EU forordningen trekkes fra erstatning på annet grunnlag. Passasjeren har således alltid krav på å få utbetalt standarderstatningen dersom vilkårene er til stede for dette. Har passasjeren også rett til erstatning på annet grunnlag, og denne erstatning overstiger standarderstatningen, kommer standarderstatningen til fradrag. Overstiger standarderstatningen etter EU forordningen annen erstatning, utbetales kun standarderstatningen. Det er tilfelle i denne saken.

Det er Edelweiss Air som utførte den forsinkede flygning. Swiss Air er ikke ansvarlig for feil fra Edelweiss Air i denne saken.

Vedtak:

Flyklagenemnda anbefaler at Edelweiss Air gir klagerne en standarderstatning på 600 euro per person.

Vedtaket var enstemmig.

Nemnda hadde slik sammensetning ved behandling av saken:

Lagdommer Einar Kaspersen, formann

Elise Korsvik, Forbrukerrådet

Sverre Åril, Forbrukerombudet

Janne Grethe Soløy, Widerøe's Flyveselskap AS

Olav Grøttland, SAS

Nemndas representanter

Lagdommer Einar Kaspersen, formann, Elise Korsvik, Forbrukerrådet, Sverre Åril, Forbrukerombudet, Janne Grethe Soløy, Widerøe's Flyveselskap AS, Olav Grøttland, SAS.

De publiserte nemndsavgjørelsene er bearbeidet av stiftelsen Lovdata, som innehar rettighetene til dokumentene. Utnyttelse av nemndsavgjørelsene til forlagsvirksomhet, distribusjon, drift av søkbare databaser eller opplæringsvirksomhet krever særskilt avtale med Lovdata. Lovdata avgjør i tvilstilfelle hva som faller inn under nevnte kategorier.